

ב"ה, גליון כה תשרי תשכ"ז

וועד העולמי לזכות את הרבים

כל אחד יקבל על עצמו להחזיר בתשובה לכל הפחות מאה אנשים,
על ידי שיורה לו הדרך האמת ולהוציאו מקליפות הערב רב נזכה להגאולה שלימה בב"א
ירושלים עיה"ק תובב"א

ארגון מיוחד שהוא מדריך ומורה דרך למזכי הרבים להרבות כבוד שמים

פרק י'

מכתב נורא שקיבל הצדיק הגאון הקדוש רבי מרדכי באנעטה זי"ע, מן השמים

שגזרו עליו בבית דין של מעלה להסתלק מן העולם טרם זמנו אך ורק שלא הוכיח את בני דורו, אעפ"י שלמד תורה לשמה יומם ולילה בלי הפסק בקדושה וטהרה וצם משבת לשבת וערך חצות מדי לילה בלילה, ועכ"ז נתוודע לו שמצות תוכחה עולה על גביהם.

אגרת הקודש

העתק אגרת שבא אל הגאון הקדוש ר' מרדכי באנעטה זי"ע, והוא כעין פתקא מן שמיא

[מצאתיו בסוף ספר שו"ת פרשת מרדכי, וז"ל שם]

העתק מאגרת ישן נושן שנמצא אצל הרב הצדיק מו"ה ליב ז"ל אב"ד דק"ק קארלסבורג, ואמר שנכתב בשנת תק"פ, ואמר שנמצא בלייפניק בזמן ההוא, למעלה נכתב בזה"ל מכתב מפלוני אלמוני להרב הגאון מו"ה מרדכי בנעט זצ"ל בלשון תרגום וז"ל:

אל נשיא ישראל אב"ד דק"ק ניקלשבורג והמדינה

ה' עמך גבור החיל הביבי וידידי מרדכי היהודי איש ימיני מסטרא דקדושה, הנה יצאתי לקראתך כי הקב"ה מבני מתיבתא שדרוני לאתויי לך שלם ולאודיעותך הלא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה מעידנא דפסלת לך ארבעה טורים נגד ד' אותיות הוי' ב"ה ככן תעלה ותתנשא ותתרומם לפני כל בני מתיבתא דרקייע וכלם משדריין לך שלם על שאתה עוסק תדיר בכאורייתא ובפוסקים קמאי, ובפרט הרי"ף והרא"ש והרמב"ם ומרדכי"י שאתה מחבר אותם זה

בזה, ואע"ג דכמה עינא דאפרדת מנהון לעסוק ביגיעה רבה כמקדמת דנא מחמת חולשא, מ"מ כיון דאהדרותא דלכך תדיר לדחלתא דה' ולאורייתא ומסגיאות טיבותא ורחמי דקב"ה איתקף עלך, לכך שדרני לגבך לעורר נר"נ דילך.

הלא ידעת אם לא שמעת, איך גברה פרצות בישראל ואבדה אמונה, ואפיקורסת מתגברת בכל יומא ויומא, לית קרתא דלית בי' מכת דלהון, אית בהון בגילוי, וסגי מנהון בטמירא תיפח רוחם, ומכחישין בתורה שבכתב ושבע"פ, וזמלזלין בדברי חז"ל, ועי"כ אורייתא מתמעטת בכל עידן ועידן, וכמעט נתקיים דברי שמואל קדישא עתידה תורה שתשתכח מישראל, והמון עם כולם שיכורים מחמדת העולם הבלי הבליים, והאי גרם דאיתפשט מסאבתא טובא בעלמא ואתפגים סגי ואיתחזק ס"א ס"מ וחילא, ושכינתא קדישא כביכול בגלותא רבא, ואורייתא חוגרת שק ומתפלשת באפרא וצווחת וי וי רגזה הארץ תחת עבד כי ימלוך ושפחה תירש גבירתה, ולית מלאך מליץ אחד מני אלף אינון מגיני דרא להשיב חמת המלך מלך מלכי המלכים הקב"ה לקנאות קנאת ה' צבאות ולנקום נקמת ד' בהנהו רשיעא כמה דעביד פנחס קנאה, וכו' והשתא לית מאן דמשגח בגודל גלותא דשכינתא חרב ויבש סגי על די עובדא בישא דרשיעי ולית מאן דמתקנא קנאת מטרוניתא קדישא, ובני עלי' המה מועטים, ואף הגדולים וחכמי דרא לא משגיחים רק לעצמם בלחודיה, לזכות עצמם בלחוד, אבל לא לזכות דרא לעורר תשובה בעלמא כמא דעבד מרדכי ואסתר ביומי דאחשוורוש ופולחנן כפולחן עבדא למרא דלא יחזו בשאר אחוי למעבד פלחנא כדקא יאות משום דלא מחשב ליקרא דמא, ודא ממש יראה תתאה דלא כעובדא דברא קמי אבוהי דמסר נפשו ורוחו ונשמתו בדיל אבוהי מחמת רחימא דאבוה וכובר נאמר באורייתא ואהבת את ד' וכו', וכמה דפירש משה אמיתי על פסוק מה ד' שואל וכו'. וכבר צווחו חז"ל אל תהיו כעבדים וכו'.

ומה דשגור בפיהם להתנצל אין בדור הזה מי שיכול להוכיח, משום דאין מקבלין תוכחה, וכשם שמצוה לומר דבר הנשמע, כך מצוה [שלא] לומר דבר שלא נשמע, אכן התנצלות דא לאו כלום הוא, כמאמר חז"ל אם לפניך גלוי לפנייהם מי גלוי, ואף חייב אינש למסור נפשו בשביל רחימא דקב"ה ושכינתיה ובשביל רחימא דישראל כמא דעביד משה רבינו ע"ה ומרדכי ואסתר ושאר קדושים שמסרו נפשם למיתה בשביל ישראל, ואהדרו עלמא לתשובה שלא יתוקד עלמא בשלהובא דדינא קשיא חלילה כמו שכתוב רשב"י ז"ל. ואתה בני חביבי ראה הנה נתתיך נגיד על עמי וכל גדולי דרא סרים למשמעתך וכל מנהיגי ונגידי עמא דחלין ממך ויש לאל ידך לעשות כרעותא דלכך, ואעפ"כ אתה יושב דומם כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות ללחום מלחמות ד' ולמלוך ביד חזקה על הנך רשיעי' דאחריבין עלמא, וממך יראו שאר כחמי דרא ויושבים ושותקים ובינו לבינו האמונה והדת ישראל הלוך וחסור בסיבתך, ועל דא קמו הרבה מקטריגים לקבלך וקמו עליך בדינא קמי קוב"ה, אלו מיימינים ואלו משמאילים, וכמעט דאיתגזר דינא עלך לולא דבני מתיבתא דרקיע אוליפו עלך זכו בפרט יעקב דחילו (הוא רבינו יעקב בעל הטורים ז"ל) ויוסף תנאי (הוא מרן בעל הבית יוסף ז"ל) וקמו בסעדיך ואמרו להתנצל יתך.

אילו היית יודע חלק א' מיני אלף אלפי אלפים תוקף צער גלות השכינה כביכול וחורבת עולמות העליונים בודאי היית מוסר עצמך למיתה כאחד מקדושים הקדמונים ואף הקב"ה בזכות תורתך רחים יתך ושזיב יתך מדינא, והסכימו במתיבתא דרקיע, וקב"ה וכל בני מתיבתא שדרוני לותך לאודעותך שאתה הוא בסוף הגלגול נשמת מרדכי היהודים וכמה שהוא לא דחיל משום אדם אפיל מפני המן הרשע, כך אתה לא תדחל משום אדם שבעולם.

והנה אתה מתפלל תדיר להדריךך בדרכי התשובה והעבודה, ושדרוני ללמדך להועיל את המעשה אשר תעשה, וזה יהי' לך לזכו לדרא דרין ולעמי עלמין.

וכה תעשה לך כנוס את כל היהודים אינון חכימין דרא שרים ומלכים, מאן מלכי רבנן היושבים עלמדין בכל אתר ואתר וקציני ונגידי ומנהיגי דרא שאתה מכיר בהם שאינון סרים לדחלתא דקוב"ה לאתר חדא ליום המוגבל, וכשיהיו כלם יחד תזעק לפנייהם זעקה גדולה ומרה בבכי רבה על גלות השכינה כביכול, אשר כמה שנים נפלה ואין מנחם לה

ועל גלות התורה ועל ביטול הדת ועל התגברות השקר ואבדת האמונה, ולעורר לבכם לקנאות קנאות ד' צבאות, ואנכי אהי' שם עם פיך להורתיך מה שתדבר.

וכד ישמעו מלין אלין מפומך, כולהו יודון וישבחון לך, ואפילו הנך גדולי הדור שאתה תחשוב שלא תפוננו לדברך כמו משה עברי מפ"ב ומשה מהיר מבודון, אדרבה אינון יהון לך לסייע רבה, ואתה תתגדל ותתרומם בלבהון, ועבדו לך יקרא סגי, וכלהון מקטן ועד גדול יתלבשוך עוז וגבורה ויקבל עליהם עול מלכות שמים באמת, לקיים מ"ש בכל יומא ויומא תרי ותלת ואהבת וכו' ולמסור נרו"נ בדחילו ורחימא כדי להחזיר עטרה ליושנה ולקיים הדת על תילה, ומה טוב אם יהי' בכניסתכם מאה רבנים והוא סוד בתיקון עולמות העליונים כידוע, וה' עליכם יראה ויתן בלבכם עצה כי המשפט לאלקים הוא, ויתן לכם חן וחסד בעיני המלך והשרים לסמוך ידכם לכוף כאגמון ראש רשעים, וביד חזקה תמלוכו עליהם, ולהכניע את האפקורסים ותראו נסים ונפלאות גלויים ונסתרים מה שיעשה ה' לכם כמו בימים הראשונים, וכל כנסי' שהוא לש"ש סופה להתקיים, ע"כ תקנות גזרות וחרמות גדולות כמו שנעשה כבר בימים קדמונים בכת ש"ץ ימ"ש, ואח"כ תלכו בשלום רב כל אחד למקומו איש חרבו על ירכו לייסר את בני עירו, וכל ישראל ישמעו וייראו, וכולם יענו ויאמרו נעשה ונשמע, וישובו אל ה' בכל לבבם ובכל נפשם ובכל מאודם, ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, והחלש יאמר גבור אני לעשות רצון קונו, ותמלא הארץ דעה לדעת את ד' ובאתערותא דלתתא יתעורר התערותא דלעילא בעולם התשובה היא בינה והיא יובל, ומשם ישפע שפע רבה בכל הספירות עד מלכות שמים מלכות כל העולמים, ומשם יבנה ויכונה מלכות בית דוד ויצמח פורקניה ויקרב משיחא, וימלוך בציון במהרה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, ויהיה ד' אחד ושמו אחד, ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום, ד' עוז לעמו יתן ד' יברך את עמו בשלום.

(המשך אי"ה בגליון הבא)